

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/115/2024
Identifikačné číslo spisu:	7717210195
Dátum vydania rozhodnutia:	18.11.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7717210195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. R., narodeného A. zastúpeného advokátom JUDr. Júliusom Bučekom, Humenné, Štefánikova 22, proti žalovanému N. S., narodenému A. zastúpenému advokátom JUDr. Jurajom Kusom, Michalovce, Nám. osloboditeľov 10, o odstránenie neoprávnenej stavby, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 10C/35/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. júna 2024 sp. zn. 5Co/74/2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 21. decembra 2022 č. k. 10C/35/2017-188 v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že I. žalobu zamieta a II. priznáva žalovanému voči žalobcovi 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, vyšším súdnym úradníkom.

1.1. Žalobou sa žalobca domáhal odstránenia stavby, a to na tom základe, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely C-KN 61 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1421 m² a C-KN 62/1 - záhrady o výmere 2430 m² k. ú. D. T., ktoré sú zapísané na LV č. XX k. ú. D. T.. Žalovaný užíva parcely C-KN 54, 56, 57 a 58 k. ú. D. T., ktoré susedia s parcelami žalobcu C-KN 61 a 62/1 z jednej strany. Uviedol, že žalovaný zrejme bez súhlasu podielových spoluvlastníkov a bez súhlasu vlastníkov susediacich pozemkov a bez stavebného povolenia postavil na časti parciel C-KN 56 a 57 stavbu - maštal' o dĺžke 16 m a šírke 5 m, pričom táto stavba zasahuje po celej svojej dĺžke do parciel žalobcu, zhruba 1 m, o čom svedčí aj vytyčovací náčrt zo dňa 22. 09. 2016, ktorý vyhotovila firma Geodetické práce spol. s r.o. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti požiadal žalovaného listom zo dňa 06. 09. 2016 o odstránenie tejto stavby, pričom žalovaný reagoval svojim listom zo dňa 16. 09. 2016 tak, že mu oznámil, že výzvu na odstránenie maštale považuje za nedôvodnú. O odstránenie stavby postavenej neoprávnene z časti aj na jeho parcelách požiadal žalovaného i prostredníctvom advokátskej kancelárie JUDr. Sopiaka listom zo dňa 14. 12. 2016, na ktorý žalovaný odpovedal listom zo dňa 27. 12. 2016, v ktorom oznámil, že nie je ochotný stavbu odstrániť. S poukazom na ust. § 135c ods. 1 OZ, žiadal žalobe vyhovieť.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca bol v konaní nečinný, nepredkladal ďalšie návrhy na dokazovanie, čo sa týka vznesenej námietky pasívnej legítimácie zo strany žalovaného, ktorý tvrdil, že tieto stavby boli už postavené v r. 2010, teda 6 rokov predtým ako žalobca kúpil uvedenú nehnuteľnosť, pričom sám žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že mal vedomosť o tom, že táto stavba bola postavená ešte predtým a keďže žalovaný namietal, že túto stavbu staval so súhlasom predchádzajúceho vlastníka uvedenej nehnuteľnosti, ako aj so súhlasom ostatných spoluvlastníkov, ktorí sú vedení na LV, žalobca neupresnil okruh účastníkov, súd mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že by žalovaný staval uvedenú nehnuteľnosť bez súhlasu vlastníka pozemku, naopak žalovaný vo svojej výpovedi tvrdil, že spoluvlastníci, ktorí sú vedení na LV, ako aj bývalý vlastník nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom je teraz žalobca, súhlas na postavenie stavby dali a žalobca neupravil okruh účastníkov a nenavrhol ďalšie dokazovanie, súd na základe takto zisteného skutkového stavu žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.3. O náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a to tak, že ich náhradu priznal úspešnému žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, pričom o trovách konania bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 1, 2 CSP, vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu, rozsudkom z 20. júna 2024 sp. zn. 5Co/74/2023 rozhodol tak, že:

„I. M e n í rozsudok tak, že žalovaný j e p o v i n ý odstrániť na vlastné náklady stavbu - maštal', postavenú na časti parciel k. ú. D. CKN 61 a 62/1 v rozsahu západne 0,90 m, východne 0,75 m, celkom 14 m² v súlade s meračským náčrtom č. 6 znaleckého posudku č. 3/2021, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a v tej istej lehote j e p o v i n ý vypratať a odovzdať v pôvodnom stave žalobcovi tú časť jeho parciel CKN 61 a 62/1, ktorá bola zastavaná touto stavbou.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí dôvodil, že stavba (maštal') stojí nielen na pozemku, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve žalovaného, ale aj na pozemku, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a to v celkovej výmere 14 m². V konaní nebolo sporné, že stavbu žalovaný postavil bez stavebného povolenia, čo vyplynulo z dôkazu o výkone štátneho stavebného dohľadu (č. l. 11), a že túto sa pokúšal dodatočne zlegalizovať. Žalovaný v konaní tvrdil, že na stavbu mal súhlas predchádzajúceho vlastníka susediacich pozemkov, toto tvrdenie nijako nepreukázal, preto odvolací súd na neho neprihliadal. Rovnako v konaní žalovaný nepreukázal, aby mal k zastaveným pozemkom žalobcu nejaký iný vzťah vyplývajúci z nájomnej zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena a podobne. Žalovaný rovnako nepreukázal, že by vlastníkom stavby bol okrem neho aj niekto iný. Jeho tvrdenie, že podielovní spoluvlastníci sa na stavbe podieľali a dali mu súhlas s jej výstavbou nepreukazuje vlastníctvo iného subjektu k tejto stavbe. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaný nepoprel svoje vlastníctvo k stavbe a túto stavbu podľa jeho výpovede užíva sám ako vlastnú, preto jednoznačne jemu svedčí pasívna legítimácia. Ak vlastníkom stavby mal byť ešte niekto iný, mal žalovaný o ďalšom vlastníkovi produkovať dôkaz, a to najmä za situácie, keď stavba je nepovolená a nie je nikde zapísaná. Odvolací súd po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že žalovaný je povinný odstrániť na vlastné náklady stavbu - maštal', postavenú na časti parciel C-KN 61 a 62/1 v rozsahu západne 0,90 m, východne 0,75 m, celkom 14 m² v súlade s meračským náčrtom č. 6 znaleckého posudku č. 3/2021 v súlade s § 135c ods.1 OZ. O ďalších (iných) spôsoboch vyporiadania tohto vzťahu odvolací súd neuvažoval, lebo jednak strany sporu neprejavili ochotu dohodnúť sa na inom riešení, ale hlavne z toho dôvodu, že v prejednávanej veci ide o stavbu postavenú bez stavebného povolenia. Súd preto nezisťoval, či odstránenie stavby by bolo neúčelné, lebo účel pri čiernej stavbe nemôže byť nadradený oprávneniu vlastníka pozemku. V časti týkajúcej sa stavby na pozemku, ktorého spoluvlastníkom je žalovaný, súd nemá dostatok právomoci rozhodnúť o odstránení stavby realizovanej bez stavebného povolenia. Takéto rozhodnutie vydáva stavebný úrad. Súd môže rozhodnúť iba o odstránení (zbúraní) neoprávnenej stavby vystavanej bez súhlasu vlastníka pozemku, preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobca sa podanou žalobou domáhal aj vydania nehnuteľnosti. Tento typ nároku sa vymáha tzv. žalobou o vydanie veci (vindikačnou, resp. reivindikačnou žalobou) zakotvenou v § 126 ods. 1, 2 OZ. Na to, aby sa vlastník úspešne domohol ochrany poskytovanej vindikačnou žalobou musia byť splnené nasledovné

predpoklady: a) preukázanie vlastníckeho práva k predmetu sporu, t. j. k veci, ktorá je predmetom rei vindictio (aktívna legitímácia); b) preukázanie, že osoba neoprávnene užíva vlastníctvo žalobcu, pričom táto osoba bude v konaní označená ako pasívne legítimovaná (pasívna legitímácia). V prejednávacom prípade boli splnené predpoklady vyžadované právnym poriadkom. Žalobca preukázal svoje vlastnícke právo k predmetnému pozemku, označil správne pasívne legítimovaný subjekt a osoba označená ako pasívne legítimovaná zadržiava vec, resp. užíva neoprávnene, čiže bez právneho titulu. Žalovaný v konaní nepoprel užívanie predmetnej nehnuteľnosti a tiež nebolo sporné, že túto užíva neoprávnene, čiže bez právneho titulu oprávňujúceho žalobcu k užívaniu predmetnej nehnuteľnosti.

2.2. Žalobca nebol úspešný iba v nepatrnej časti, preto mu bolo proti žalovanému priznané právo na náhradu trov celého (prvoinštančného a odvolacieho) konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“), ktoré odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

3.1. Dovolateľ uvádza, že odvolací súd vykonal dôkaz, a to výsluch strany žalovaného bez návrhu niektorej zo strán sporu v rozpore s ust. § 195 ods. 1 CSP. Postup súdu pri vykonávaní tohto dôkazu bol nezákonný a v rozpore s CSP aj z toho dôvodu, že súd žalovaného nevyzval, aby súvisle opísal všetko čo vie o tvrdených skutkových zisteniach a zároveň súd nevyzval strany sporu a nedal im priestor, aby žalovanému položili svoje otázky. Výsluch strany žalovaného bol vykonaný tak, že žalovanému boli položené otázky výlučne zo strany predsedníčky senátu odvolacieho súdu a zároveň spontánne odpovede žalovaného boli zo strany predsedníčky senátu odvolacieho súdu opakovane prerušované. Tým, že odvolací súd vykonal dôkaz vo vzťahu ku skutočnosti, ktorá už bola zo strany žalovaného viackrát uvádzaná a tento výsluch strany žalovaného nebol navrhnutý žiadnou stranou sporu, došlo k porušeniu zásady rovnosti strán a k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. V tomto konaní odvolací súd na pojednávaní dňa 20. 06. 2024 po prednese záverečnej reči právneho zástupcu žalobcu nedal plynúť priestor a nevyzval právneho zástupcu žalovaného k prednesu záverečnej reči, ale naopak vykonal dôkaz výsluch strany žalovaného. Týmto postupom odvolací súd konal v rozpore so zákonom daným postupom počas záverečných rečí strán sporu v zmysle ust. § 182 CSP a základnými princípmi CSP. Týmto procesným úkonom zo strany odvolacieho súdu došlo k porušeniu ust. § 150 ods. 2 CSP a k nahradeniu procesnej aktivity strany žalobcu a jeho povinnosti tvrdiť. Dovolateľ tiež namietal, že v zápisnici o procesných úkonoch sa má opísať priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov. Vyhotovená zápisnica z pojednávania zo dňa 20. 06. 2024 bola zaznamenaná v rozpore s ust. § 99 ods. 1 CSP a do zápisnice nebolo riadne uvedené, že súd pristúpil k výsluchu strany žalovaného a taktiež nebol uvedený podstatný obsah prednesov žalovaného počas tohto procesného úkonu. Predsedníčka senátu odvolacieho súdu do zápisnice z pojednávania zo dňa 20. 06. 2024 na str. 4 špekulatívnym spôsobom zapísala, že žalovaný sa vlastníkom stavby cíti byť. Z obsahu zvukovej nahrávky je jednoznačné, že žalovaný jasne povedal, že vlastníkom stavby maštale sú všetci vlastníci pozemku, ktorí sú zapísaní na listoch vlastníctva, pričom ich aj vymenoval. Odvolací súd napadnuté rozhodnutie nezdôvodnil tak, ako vyžaduje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP a toto rozhodnutie je nepreskúmateľné. Podľa dovolateľa je nemožné, aby súd uložil žalovanému povinnosť na odstránenie stavby, ktorá je postavená na pozemku, ktorého on nie je výlučným vlastníkom. Takýto rozsudok je nevykonateľný. S argumentáciou žalovaného, čo sa týka nedostatku pasívnej legitímácie sa súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí v bode 21. uviedol, že v konaní nebolo sporné, že stavbu žalovaný postavil bez stavebného povolenia, čo vyplynulo z dôkazu o výkone štátneho stavebného dohľadu (čl. 11), a že túto sa pokúšal dodatočne legalizovať (str. 7). Toto tvrdenie odvolacieho súdu v napadnutom rozhodnutí sa nezakladá na pravde, lebo je v rozpore s vykonaným dokazovaním a s obsahom spisu. Počas celého konania bolo sporné kto maštal postavil a žalovaný riadne uviedol, že ďalšími osobami sú tí, ktorí sa spolupodieľali na výstavbe predmetnej stavby, a to podieloví spoluvlastníci zapísaní na LV č. A. a LV č. A.. Žalovaný má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy za účelom zistenia kto je vlastníkom stavby a na usporiadanie vzájomných vzťahov medzi stranami sporu. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho. Žalovaný považuje za nesprávne právne posúdenie pasívnej legitímácie žalovaného a nesprávne právne posúdenie otázky okruhu žalovaných. Žalovaný má za to, že žalobca mal žalovať všetky osoby, ktoré sa spolupodieľali na výstavbe stavby, a ktorí sú uvedení na LV č. A. a LV č. A.,

pričom tieto listy vlastníctva sú súčasťou spisu už od začiatku tohto sporového konania.

3.2. Dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd vo veci sám rozhodol a to tak, že zmení napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že: „I. Mení rozsudok a potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 21. 12. 2022, sp. zn. 10C/35/2017. II. Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.“, alternatívne navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie vo všetkých výrokoch a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Žalovaný taktiež žiada o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 444 ods. 1 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že „žalobca nemal dôvod upresňovať okruh účastníkov konania, pretože aj z dôkazov vykonaných pred súdom vyplýva, že žalovaný sa vo svojich prednesoch sám určil za stavebníka a vlastníka stavby. Námetka pasívnej vecnej legitimácie je zo strany žalovaného len špekulatívnym krokom k zamietnutiu žaloby. Jednoznačným dôkazom toho, že žalovaný bol sám stavebníkom a vlastníkom stavby je že, on požiadal o dodatočnú legalizáciu stavby, o čom sa v súdnom spise nachádzajú jednoznačné dôkazy.“ Dôkazné bremeno bolo v tomto prípade na strane žalovaného, ktorý bol povinný ním uplatnené prostriedky procesnej obrany preukázať. Žalobca navrhuje, aby dovolací súd dovolanie ako nedôvodné zamietol. Zároveň si uplatňuje trovy dovolacieho konania.

5. Podľa § 444 ods. 1, 2 CSP, dovolací súd môže na návrh odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019 alebo 2Cdo/91/2021, ktoré prešlo aj testom ústavnosti, vid' IV. ÚS 578/2022 a v ňom odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/165/95).

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán,

právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10.2. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávného rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

11. Dovolateľ namietal, že odvolací súd vykonal dôkaz, a to výsluch strany žalovaného bez návrhu niektorej zo strán sporu v rozpore s ust. § 195 ods. 1 CSP, ako aj v rozpore s postupom počas záverečných rečí strán sporu v zmysle ust. § 182 CSP.

12. Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

13. K danému dovolací súd uvádza, že súd môže vyzvať stranu sporu na doplnenie skutkových tvrdení v zmysle § 150 ods. 2 CSP. Oprávnenie súdu vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení je v tomto svetle potrebné chápať ako určitý korektív, ktorým sa odstraňuje prílišná tvrdosť prejednávanej zásady. Zo strany súdu je prejavom materiálneho vedenia sporu. Súd má oprávnenie vyzvať stranu sporu na doplnenie skutkových tvrdení bez ohľadu na to, či má strana sporu bremeno tvrdenia k predmetnej skutočnosti, alebo či má toto bremeno protistrana. Účel výzvy možno dosiahnuť iba vtedy, ak je výzva na doplnenie tvrdení primerane konkretizovaná (§ 150 [Skutkové tvrdenia]). In: ŠTEVČEK, Marek, a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022).

14. Podľa názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd riadil v medziach ust. § 150 ods. 2 CSP, kedy odvolací súd adresoval dotaz na žalovaného, kto je vlastníkom tejto stavby, ako aj či žalovaný sa cíti byť vlastníkom, resp. spoluvlastníkom stavby. Uvedené dotazy slúžili na doplnenie skutkových tvrdení v predmetnom konaní, pričom aj výzva na doplnenie tvrdení bola primerane konkretizovaná. V tomto prípade teda nešlo o výsluch žalovaného v zmysle ust. § 195. Preto v zmysle uvedeného nie je táto námietka dovolateľa dôvodná.

15. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15.1. Pod pojmom nesprávny procesný postup je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr.: právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu (pozri napr. 2Cdo/105/2018, 5Obdo/17/2020).

16. Podľa § 182 CSP ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

17. Čo sa týka námietky, že odvolací súd konal v rozpore so zákonom v zmysle ust. § 182 CSP,

dovolací súd uvádza, že odvolací súd na pojednávaní dňa 20. 06. 2024 po prednese záverečnej reči právneho zástupcu žalobcu súd adresoval dotaz na žalovaného, a až následne vyzval právneho zástupcu žalovaného k prednesu záverečnej reči. Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd sa počas záverečných rečí strán exaktne neriadil ustanovením § 182 CSP, avšak právny zástupca dostal slovo k záverečnej reči až po zodpovedaní otázok súdu žalovaným, a tým mal ešte možnosť vyjadriť sa k dokazovaniu, aj k ním zodpovedaným dotazom, ktoré mu položil odvolací súd.

17.1. Ako bolo už vyššie uvedené (ods. 15.), ani prípadné procesné pochybenie odvolacieho, resp. prvoinštančného súdu neznamena automaticky existenciu dôvodov zmätočnosti rozhodnutia v zmysle § 420 písm. f) CSP, pokiaľ nespĺňa všetky atribúty vyžadované právnou úpravou a to, že tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň, že intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o prejav materiálneho nazerania na ochranu procesných práv. Dovolací súd v tých okolnostiach nezistil prípustnosť ani dôvodnosť dovolania.

18. Dovolateľ tiež namietal, že predsedníčka senátu odvolacieho súdu do zápisnice z pojednávania zo dňa 20. 06. 2024 špekulatívnym spôsobom zapísala, že žalovaný sa vlastníkom stavby cíti byť, lenže obsahu zvukovej nahrávky je jednoznačné, že žalovaný jasne povedal, že vlastníkom stavby maštale sú všetci vlastníci pozemku, ktorí sú zapísaní na listoch vlastníctva.

19. Táto námietka dovolateľa nie je dôvodná, nakoľko zo zvukovej nahrávky pojednávania zo dňa 20. 06. 2024 je jednoznačné, že na otázku sudkyne „Takže, cítite sa byť vlastníkom?“ žalovaný odpovedal „Áno“. Je teda zrejmé, že v predmetnej zápisnici je reflektované skutočné tvrdenie žalovaného na súde.

20. Dovolateľ namietal aj nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, ako aj nesprávne vyhodnotenie dôkazov. Najmä poukazoval na to, že sa súd nesprávne vysporiadal s nedostatkom pasívnej legítimácie, ako aj, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy za účelom zistenia kto je vlastníkom stavby a na usporiadanie vzájomných vzťahov medzi stranami sporu.

21. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

22. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľa uvádza, že dokazovaním je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/2012/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti, (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

23. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré dovolateľ naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

24. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017, 2Cdo/344/2021). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017 a III. ÚS 504/2024, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

25. Konanie odvolacieho súdu v prejednávanej veci však takéto vady nevykazuje. Prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09). Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

25.1. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí sa riadnym spôsobom vypošriadal s námietkami dovolateľa, keď dospel k záveru, že v konaní nebolo sporné, že stavbu žalovaný postavil bez stavebného povolenia; žalovaný nepreukázal, aby mal k zastaveným pozemkom žalobcu nejaký iný vzťah vyplývajúci z nájomnej zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena a podobne; žalovaný rovnako nepreukázal, že by vlastníkom stavby bol okrem neho aj niekto iný. Jeho tvrdenie, že podieloví spoluvlastníci sa na stavbe podieľali a dali mu súhlas s jej výstavbou nepreukazuje vlastníctvo iného subjektu k tejto stavbe. Odvolací súd taktiež vyhodnotil, že „... žalovaný nepoprel svoje vlastníctvo k stavbe a túto stavbu podľa jeho výpovede užíva sám ako vlastnú, preto jednoznačne jemu svedčí pasívna legitimácia. Ak vlastníkom stavby mal byť ešte niekto iný, mal žalovaný o ďalšom vlastníkovi produkovať dôkaz, a to najmä za situácie, keď stavba je nepovolená a nie je nikde zapísaná.“ Žalovaný v konaní nepoprel užívanie predmetnej nehnuteľnosti a tiež nebolo sporné, že túto užíva neoprávnene, čiže bez právneho titulu oprávňujúceho žalobcu k užívaniu predmetnej nehnuteľnosti.

26. Z prieskumnej povahy dovolacieho konania a z charakteru dovolacieho konania vyplýva, že dokazovanie sa v ňom nevykonáva a dovolaciemu súdu ani neprislúcha prehodnocovať dôkazy vykonané v konaní na súdoch nižšej inštancie. To, akým spôsobom súd vykonáva a vyhodnocuje jednotlivé dôkazy, na ktoré prihliadne a v akej miere, je vždy vecou konajúceho súdu. Dovolaním sa nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolateľom tvrdené nesprávne hodnotenie dôkazov nie je preto spôsobilé založiť bez ďalšieho zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd v posudzovanom spore nezistil v postupe súdu nižšej inštancie pochybenia alebo vady v procese dokazovania a jeho hodnotenia, predstavujúce porušenie práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie.

27. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúca z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zuhu s priebehom konania (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729). V prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov však nejde o dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Porušením práva na spravodlivý proces nie je pritom iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany sporu.

28. To, že dovolateľ so skutkovými závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasil a nestotožnil sa s nimi, nemôže samo osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania

pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

29. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že dovolateľ neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalovaného v tejto časti ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

30. Dovolací súd sa ďalej zaoberal s namietaným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

31. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

32. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

33. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

33.1. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a) CSP (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

34. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj ústavný súd) uviedol vo svojom uznesení I. ÚS 215/2022 k odmietnutiu dovolania pre nesplnenie náležitostí zadefinovania dôvodov prípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku (aj keď súčasná judikatúra ústavného súdu uprednostňuje materiálny prístup k vymedzeniu dovolacích dôvodov zo strany najvyššieho súdu - I. ÚS 336/2019, IV. ÚS 479/2021), že dovolací súd si bez náležitého vymedzenia právnej otázky dovolateľom nemôže túto otázku vyabstrahovať z dovolania sám (II. ÚS 29/2021). Ústavne konformné riešenie vyžaduje, aby právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto, aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ pokladá za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť. Dovolateľ, resp. jeho advokát musí preto pripraviť jasné, vecné a zmysluplné vymedzenie nesprávneho právneho posúdenie spornej právnej otázky.

35. Najvyšší súd konštantne judikuje vo svojich rozhodnutiach, že len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Treba

zdôrazniť, že o otázku relevantnú z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 CSP sa nejedná pri riešení otázky, či strana sporu (ne)uniesla dôkazné bremeno, bremeno procesnej zodpovednosti za výsledok v spore, pretože záver súdu o tom, či strana sporu (ne)uniesla dôkazné bremeno, ktoré ju v tom-ktorom spore zaťažovalo, spočíva v každom jednotlivom prípade (v každom jednotlivom civilnom sporovom konaní) na posúdení vysoko individuálnych, konkrétnych skutkových okolnostiach, ktoré súd posudzuje v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov. Pri hodnotení dôkazov nemožno odvolaciemu súdu vyčítať pochybenia a preto ani nemožno polemizovať s jeho závermi, ktoré dovolateľ namieta. Dovolací súd totiž nie je v rámci dovolacieho konania oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, keďže je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

36. V danom prípade z obsahu dovolania žalovaného je zrejmé, že dovolateľ uviedol z pohľadu požiadaviek vyplývajúcich z obsahu ním uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo pri právnom posudzovaní veci odvolacím súdom, avšak nekonkretizoval právnu otázku, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Inak povedané riadnym spôsobom nenastolil, nevymedzil, nepomenoval právnu otázku zásadného významu, pričom uvedené vymedzenie nebolo možné ani vyabstrahovať z dovolania ako celku (postupujúc podľa § 124 ods. 1 CSP) bez toho, aby bola znevýhodnená procesná protistrana.

37. Vychádzajúc z obsahu dovolania dovolateľa v skutočnosti vyčítal odvolaciemu súdu nesprávne zistenie skutkového stavu veci a nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov v spojitosti s nesprávnym posúdením pasívnej legitimácie žalovaného a nesprávnym posúdením otázky okruhu žalovaných. V dovolaní vyjadril nesúhlas s právnymi závermi odvolacieho súdu, že nemal zodpovedané a dôkazmi preukázané všetky skutočnosti. Odvolací súd po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že stavbu žalovaný postavil bez stavebného povolenia, čo vyplynulo z dôkazu o výkone štátneho stavebného dohľadu, a že žalovaný nepreukázal, že by vlastníkom stavby bol okrem neho aj niekto iný. Odvolací súd vyhodnotil, že aj keď podieloví spoluvlastníci sa na stavbe podieľali a dali mu súhlas s jej výstavbou, nepreukazuje to vlastníctvo iného subjektu k tejto stavbe.

37.1. Rovnako dovolateľ v dovolaní ani neoznačil žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu, od právnych záverov ktorého sa odvolací súd odklonil.

38. Dovolací súd považuje za potrebné tiež zdôrazniť, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvej a druhej inštancie, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, ani prostriedkom určeným na prehodnotenie vykonaného dokazovania. Naopak dovolací súd je podľa § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 432 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie nemožno odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdov nižšej inštancie na základe tvrdeného nesprávneho vyhodnotenia dôkazov. Prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza.

39. Pokiaľ by dovolací súd absenciu konkrétne vymedzenej právnej otázky nezohľadnil a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti podaného dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (porovnaj 1Cdo/23/2017, 2Cdo/117/2017, 3Cdo/6/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/78/2017, 3Cdo/61/2024). Ak by bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu [a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil], porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

40. S poukazom na uvedené dovolací súd uzatvára, že v dovolaní nie je dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 až § 435 CSP, a preto dovolanie aj v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. f) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého

rozhodnutia.

41. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

42. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.